

Huippusoundia kompaktissa paketissa!

DLS:n uudet Compact Competition vahvistimet.

DLS TEKI RADIIKAALIN RATKAISUN JA LAITTOI SUOSITUN MALLISTONSÄ LÄHES KOKONAAN UUSIKSI KERTARYSÄYKSELÄ. UUTUUSMALLEJA ON ODOTeltu MALTAMATTOMINA JA VARSINKIN CC-SARJAN VAHVISTIMET OVAT JO KERÄNNEET MAAILMALLA KOVAA SUITSUTUSTA.

DLS on todellinen menestystarina autohifimaailmassa. DLS:n laiteilla on kilpailtu menestyksekkäästi autohifikiilpailussa lähes koko maailmassa ja varsinkin Euroopassa se on yksi kaikkien aikojen menestyneimmistä merkeistä. Merkin tarina ei kuitenkaan alkanut autohifituotteilla. DLS Svenska Ab perustettiin 1979, kun kolme kaverusta, Dawid, Leif ja Stefan saivat idean tehdä radiotaajuus-skannerin ilman kiteitä. Tuotteella pystyi skannaamaan mm. poliisin, palokun-

Vasemmalla puolella on monopäät, oikealla nelikko. Monomallin liittimet ovat hieman järkevemmän kokoiset, vaikka aavistuksen turhan pienet nekin ovat. 4-kanavaisen mallin virta- ja kaiutintermiinaalit eivät mahdottomia kehuja ansaitse, sillä ne ovat auttamatta liian ahtaat ja muutenkin hieman hankalasti käytettävät. DLS on kuitenkin luvannut korjata asian jo seuraavaan tuotantoerään!

Laitteiden toisesta päädystä löytyy melkoinen säädinarsenaali. RCA-liittimet ovat perustasoa.

nan, taksin jne. käyttämiä taajuuksia ja se muodostui hitiksi, jota valmistettiin yli 100 000 kappaletta aina vuoteen 1998 asti.

Autohifin puolelle DLS siirtyi vasta 1985 ja vuotta myöhemmin ensimmäinen sarja vahvistimia ja kaiuttimia lanseerattiin Ruotsin markkinoille. Uudelle tuntemattomalle merkille kilpailu tunnettujen brändien keskellä oli kovaa, mutta pian DLS:n tuotteet saivat nimeä hyvän laatunsa ansiosta. Kansainvälisille markkinoille DLS lähti 90-luvun alkupuolella ja on sittemmin kasvanut yhdeksi merkittävimmistä Eurooppalaisista autohifi-brändeistä. Tuotteiden valmistus on aina tapahtunut alihankkijoiden kautta, mutta tuotekehitys ja suunnittelu on vahvasti DLS:n omissa käsissä ja sitä tehdään pääosin Göteborgissa Dawid Koniarskin ja Mats Andersenin toimesta. Monella on varmasti vieläkin muistissa esimerkiksi aikanaan erikoiset neodyymimagneeteilla varustetut bassot tai tavanomaisesta poikkeavat pienet dome-keskiäännet, unohta-

matta vaikkapa superjäreää X12-subbaria joka saavutti legendan maineen hieman yllättäen äänenlaatu-kiilpailijoiden piirissä - ja itse asiassa vasta tuotannosta poistumisensa jälkeen. Vahvistinpuolella DLS on tehnyt läheistä yhteistyötä Genesis-merkin takana olevan Gordon Taylorin kanssa, esimerkiksi Genesisksen pienet ja kiiltävät Series III -nimellä nykyään tunnetut päätteet myytiin pohjoisessa pitkään DLS:n kautta nimellä DLS by Genesis. Nykyisen, nyt testissä olevan CC-sarjankin viimeistelyssä Gordonilla on ollut näppinsä (ja korvansa) pelissä.

Viime vuonna DLS pisti radikaalisti lähes koko mallistonsa uusiksi. Nykymallisto on erittäin kattava, kuten oli toki aiempikin. Pääkaiuttimiksi löytyy koaksiaaleja ja erillis-sarjoja kymmeniä erilaisia, useissa eri mallisarjoissa, "hinnat alkaen" -tasolta aina alan kovimmalle huipulle. Subbareita löytyy lähes pari kymmentä erilaista, ja valikoiman täydentää veneisiin tarkoitettuja tuotteita sekä seinälle asennettavat kotikaiuttimet. Asennustarvikkei-

takin löytyy täysi mallisto johdoista ja liittimistä, virta-blokkeihin ja verhoiluhoopiin. Vahvistimia on tarjolla niin ikään monen tasoisia, myös erikseen venekäyttöön soveltuvia. Mielenkiintoisin on kuitenkin uusi CC-sarja (Compact Competition) missä tavoitteena on ollut Gordon Taylorin avulla tuottaa kompaktin kokoisia ja upeasti soivia, mutta silti kohtuuhintaisia vahvistimia. Esimerkiksi viime vuoden Aasian finaaleissa CC-vahvistimilla voittiin lähes jokainen sarja mihin niillä osallistuttiin, Competition-osalle nimessä löytyy siis katetta. Myös Compact-puoli toteutuu ulkomittojen osalta ja hintalappukin on kohtuullinen, joten tavoitteet lie- nee saavutettu. CC-mallistoon kuuluu kaksi mono- päätettä, yksi 2-kanavainen ja kaksi 4-kanavaista, joista tutustumme nyt tarkemmin isompaan, kilo- watin antavaan monopäätteeseen CC-1000 sekä isompaan 4-kanavaiseen CC-44.

Vahvistimet

Jo myyntipakkausten koosta voi päätellä että, päät- teet ovat todellakin luvatusi kompakteja. Painoa kummallakin paketilla on kuitenkin mittoihin näh- den reippaasti, jo pakettia avaamatta herää luotta- mus palikoiden laatuun. CC-44 painaa valmistaj- an mukaan 2,4 kg ja CC-1000 2,9 kg, eli kokoonsa nähden aika paljon - ei siellä kuorien sisällä pel- kää ilmaa ole. Vahvistimet on pakattu laatikkoon tiiviisti vaahtomuovituikiin ja kietaitu vielä muo- vipussiin. Päätteen ohella laatikosta löytyy pieni, mutta riittävän kattava manuaali, tosin vain eng- lanniksi. Manuaalin hyvät ja informatiiviset kuvat kuitenkin pelastavat paljon ja peruskouluenglanti riittää hyvin asennusvaiheessa. Lisäksi laaticoista löytyy kiinnitysruuvit, kaksi erikokoista kuu- siokoloavainta terminaalien ruuvien kiristykseen sekä piuhasarjat liittimiseen hi-level -sisääntulojen käyttöön. Mukana on siis kaikki tarpeellinen eikä mitään turhaa. Monopäätteen laatikosta paljastuu vielä todella tukevan oloinen tason kaukosäädin ja sen tarvitsema 5m pitkä välilohto.

Kaikkissa CC-sarjan vahvistimissa on perus- siisti ja tukevan oloinen vaalea (olisikohan tuo väri lähinnä jotain platinaa tms) jäähdytysrivallinen pro-

fiilikotelo, joka on täsmälleen samaa profiilia jokai- sessa mallissa. Näin asennuksesta saadaan halutta- essa yhtenäinen. Kaikki säädöt ja liittännät on sijoit- tettu päätyihin, jolloin ylimääräistä profiilinpätkää käyttämällä saadaan vahvistimet asennettua vaika- kapa yhteen pötköön. Toivottavasti DLS tuo myynti- tiin asti myös CC-sarjan tyhjat profiilinpätkät vah- vistimien ”ketjuttamiseksi” tai liittäntöjen peittämi- seksi, kuten se on useiden muiden vahvistinmallis- tojensa kanssa tehnyt. Profiili on siis sama 55 mm korkea ja 129 mm leveä kaikissa malleissa, aino- astaan päätteen pituus vaihtelee. CC-44:n pituus on 320 mm ja CC-1000:n 368 mm. Eivät nämä siis ihan minivahvistimia ole, mutta todella kompakte- ja kuitenkin. Jäähdytysprofiiliin on lisäksi ruuvattu DLS:n logon ja sloganin sisältävä metallilätkä. Pie- ni kiva yksityiskohta on se, että lätkän saa ruuvattua irti ja tarvittaessa käännettyä ylösalaisin. Tällöin ei tarvitse katsella väärin päin olevaa tekstiä jos johdo- tusten takia joutuu päätteen asentamaan toisin päin.

Pohja ja päädyt ovat hopeanharmaaksi maalattua tukevaa peltiä ja päätylevyihin on kantattu kiinni- tystassut, jotka nostavat pohjan muutaman millin ylös asennuspinnasta. Tämä onkin välttämätöntä, sillä pohjaan on näissä isommissa malleissa sijoitet- tu jäähdytyspuhallin, joka tietysti tarvitsee ympä- rilleen ilmatilaa.

Säädöt ja liittännät

Kaikki säädöt ja liittännät on siis sijoitettu päätyihin. Kaikkissa sarjan päätteisissä virta- ja kaiutinliitinter- minaalit ovat toisessa päädyssä ja kaikki sisäänmen- not sekä säädöt toisessa. Merkinnät ovat selkeitä ja kohtalaisen hyvin erottuvia. Virta- ja kaiutintermi- naalit ovat kullatut ruuviikiinnitteiset ja ne on suojat- tu yhtenäisellä läpinäkyvällä muovikuorutuksella. Liittännät ja ruuvit ovat molemmat n. 45 asteen kul-

Laitteiden pohjasta löy- tyy jäähdytysflekti, jon- ka mukanaolo kannattaa huomioida asennusta suunniteltaessa.

CC-mallien sisuskalut ovat melko järeää kaliiberia, vaikka laitteiden kuorien pieni koko hieman tehos- taakin vaikutelmaa.

massa vaakatasoon nähden, mikä saattaa varsinkin ahtaissa paikoissa aiheuttaa ylimääräisiä ongelmia johtojen kiinnityksen kanssa. Sinänsä terminaalit ovat ihan siistit ja asialliset oloiset, mutta päätteen tehokuteisiin nähden vaikuttavat silmämääräisesti aika pieniltä. Pikainen vilkaisu manuaaliin valai- see tilannetta sen verran, että valmistajan mukaan monopäätteen virtaliittännät mahdollistavat maksimissaan 2 AWG (n. 33 mm²) ja monikanavaisten 5 AWG (n. 16 mm²) piuhat. Tämä kuulostaa ihan asialliselta, mutta silmämääräisesti näyttää edelleen vähän nihkeältä. Remote-johdolle on varattu paika virtaterminaalista, plussan ja miinusken välistä ja sen koko on vähintäänkin riittävä.

Liitinpäästä löytyy molemmista päätteisistä RCA-sisäänmenot ja omutuisen heppoisen tuntui- nen kaiutintasoinen sisäänmeno. Vahvistimet osaa- vat myös herättää itsensä havaitessaan hi-level sig- naalin, mikä tekee niistä käyttökelpoisia sellaisis- sakin seteissä, missä linjatasaista signaalia ei ole saatavilla. Tässä tapauksessa se liitin vaan on aika mitättömän tuntuinen ja liittimestä lähtevät supero- huet piuhanpätkät eivät herätä minkäänlaista luotta- musta. Kulkeehan se signaali näissäkin, mutta muun päätteen tasolla ne eivät ole. Oikeastaan sama pätee myös säätimiin ja kytkimiin. Hoitavat hommansa, mutta tämän tasoissa päätteisissä odottaisi jotain hienompaa ja paremman tuntuista. Oikeastaan yksi- kään kytkin tai säädin ei ole kunnolla keskitettyä päätylevyn reiässään, vaan ne sojottavat vähän min- ne sattuu. Lisäksi niiden käyttötuntuma on vähän turhan kevyt. Silmään pistää myös kullattu pinta, vahvistimien muuhun tyyliin kun sopisi paremmin hopea/platina tms. tai jopa ihan perusmusta. Tämä on tietysti makuaasia ja jonkun toisen mielestä näin on parempi. Liitin, säädin ja kytkinpuoli aiheutti kuitenkin jonkinasteisen pettymyksen, mutta työn- sä toki nuokin hoitavat ja voi vaan toivoa että nois-

VAHVISTIMIEN MITTAUKSET

Mittasimme vahvistimien jatkuvat lähtötehot alle prosentin sä- röllä. CC-44 ylitti valmistajan lupaukset kaikilla kuormilla, CC- 1000 jäi kahden ohmin kuormalla aavistuksen luvatusi 700 watasta, mutta muuten laite suoritui mittauksista kunnialla. Mittaajan huomio nelikanavaisesta mallista oli se, että laite tar- vitsee reippaasti tasoja jotta maksimiteho saadaan käyttöön. Kahden voltin linjalähdöillä varustetuilla soittimilla jää osa te- hosta saavuttamatta.

DLS CC-44

• Suositushinta	499 euroa
• Maahantuoja	Audio Hellman Oy
• Puhelin	02-2437454
• Internetissä	www.dls.fi

OMINAISUUDET (VALM. ILM.)

• Kanavia	4
• Luokka	AB
• Teho RMS @ 4 ohm	4 x 85 W
• Teho RMS @ 2 ohm	4 x 110 W
• Teho RMS @ 4 ohm	2 x 220 W sillattuna
• Max. virrankulutus	63 A
• THD	<0,02%
• S/N, A-painotettu	110 dB
• Vaimennuskerroin	>300
• Toistoalue	10 Hz – 60 kHz
• Sisääntuloherkkyys	1 - 4V
• Ylipäästösuodin	50 – 500 Hz
• Alipäästösuodin	50 – 500 Hz
• BassBoost, @ 60 Hz	0- +6 dB
• Kaiutintason sisääntulo autom. käynnistykseällä	Kyllä
• Langallinen tasonsäädin	Ei
• Mitat	129 x 320 x 51 mm
• Paino	2,4 kg

MITATTU TEHO ALLE 1% SÄRÖLLÄ 14,4 V

4 x 95 W @ 4 ohm
4 x 124 W @ 2 ohm
2 x 245 W @ 4 ohm sillattuna

Focalin ykköslevyn Junior Wells antaa heti positiivisen ensivaikutelman. Yleisvaikutelma on rauhallinen, mikä on alue ei käy päälle eivätkä diskantitkaan sihahteleva kuten vertailuvahvistimella. Keski- ja alialue on suorastaan loistava ja subbassikin potku on tarkka ja voimakas. Ruffin 'Wishing Well'-n bassobotku on mahtava. Muuten rauhallisuus toistuu tässäkin, ei kiihkeitä tai sihahtelevia. Koko biisi tuli yllättäen kuunneltua ihan vaan musiikkiin keskittyneen tekemättä sen kummempin havaintoja soundista, eli vahvistin tekee sen mitä pitääkin. Ron Tuttin rumpuimprovisaatio toimii hienosti. Kaikki toistuu tarkasti, mutta äänessä on silti miellyttävää pehmyyttä. Jeannie Brysonin 'Fever'-n vaikea bassopää toistuu tarkasti ja voimaa on sen verran että autosta löytyy taas resonansseja. Jeannien ääni on loistavan savuinen, parhaita mitä omassa autossa koskaan. Fonikin pysyy miellyttävällä puolella eikä rääkäre korviin. Rebecca Pidgeonin 'Spanish Harlem' sen sijaan ei nyt oikein toimi. Bassopää on ok, mutta lauluun tulee sihahtelevaa ja on muutenkin tunkkaisen oloinen. 'Grandma's Hands'-n laulu on taas mallikas eikä tunkkaisuudesta ole merkkiäkään. Lattiapoljenta on ok, muttei mitään maagista.

Ryppyotsaisemman kuuntelun jälkeen vähän vapaampana kuunteluun käytiin soittimessa muutamia erilaisia uusin keuhkolemmiä levyjä. Sunrise Avenuen levyllä bassopää oli todella hyvin kasassa ja miellyttävä kuunneltava, Samu Haberin ääneen ei kuitenkaan tullut sellaista lämmintä syvyyttä kuin parhaimmillaan, hyvä kuitenkin. Myös yläpää pysyi kasassa ja miellyttävänä vaikka välillä sinne tavaraa tulee paljon. Kuuntelin koko levyä läpi hyvillä fiiliksillä. Madonnen laulu oli kauttaaltaan sitä mitä pitääkin. Matalat bassomurinat toimivat upeasti, samoin napakammat jymähdykset. Tälläkään levyllä ei tullut tarvetta hyppiä biisiin yli. Loirin Inari-levyllä Veskun ääneen jäin kaipaamaan aavistuksen lisää syvyyttä, mutta sävyltään se oli kohdallaan. Dream Theaterin bassotytöt toimivat myös loistavasti. Kitarat soivat siististi eikä mikään hypännyt ärsyttävästi silmille oikeastaan millään järjellisellä äänenpainetasolla vaikka käytetty erkkasarja sille aika herkkä onkin. Kokonaisuutena todella hyvä soundinen päätte, joka toimii monenlaisella musiikilla. Soundilta tämä on huomattavasti rauhallisempi ja miellyttävämpi kuin vertailupäätte. Erityisesti midbassoalue tuntui mahtavalta.

Arvosana: 9+

sa säätelyllä euroilla on sitten hommattu parempia komponentteja niihin piireihin mitkä vaikuttavat ääneen.

Säätörajat ja säädöt sinänsä ovat ihan kohdallaan ja täysin riittävät käyttötarkoitukseensa. CC-1000:ssa subsonic on asetettu kiinteäksi 30 Hz:iin ja sen voi halutessaan ohittaa. Alipäästölle voi valita jyrkkyyden 12 tai 24 dB/okt ja säätövaraa on 35 Hz:stä 250 Hz:iin. Vaiheen voi kääntää 180 astetta, 60 Hz:n taajuudella olevan bass boostin voi säätää nollassa +6 dB:iin ja tasonsäädön voi hoitaa lan-

DLS CC-1000

• Suositushinta	499 euroa
• Maahantuoja	Audio Hellman Oy
• Puhelin	02-2437454
• Internetissä	www.dls.fi

OMINAISUUDET (VALM. ILM.)

• Kanavia	1
• Luokka	D
• Teho RMS @ 4 ohm	440 W
• Teho RMS @ 2 ohm	700 W
• Teho RMS @ 1 ohm	1000 W
• Max. virrankulutus	102 A
• S/N, A-painotettu	92 dB
• Vaimennuskerroin	>154
• Toistoalue	10 Hz – 500 Hz
• Sisääntuloherkkyys	1 - 4 V
• Ylipäästösuodin	30 Hz subsonic on/off
• Alipäästösuodin	35 - 250 Hz, 12/24 dB/oct
• BassBoost, @ 60 Hz	0- +6 dB
• Vaiheenkääntö	0 / 180°
• Kaiutintason sisääntulo autom. käynnistykseällä	Kyllä
• Langallinen tasonsäädin	Kyllä
• Mitat	129 x 368 x 51 mm
• Paino	2,9 kg

MITATTU TEHO ALLE 1% SÄRÖLLÄ 14,4 V

448 W @ 4 ohm
675 W @ 2 ohm
1036 W @ 1 ohm

Focalin levyllä Ruffin bassossa on todella hyvä energia ja matalimmatkin murahdukset pysyvät hyvin kontrollissa. Jotenkin sellainen eläimellinen voimaa jää puuttamaan, vaikka potkua riittääkin. Tuttin rumpuimprovisaatioissa huomaa, että voimaa on pikkuisen enemmän kuin 4-kanavaisessa, sillä nyt samalla volalla kuuluu autosta resonansseja joita ei 4-kanavaisella kuulunut. Mahtava! 'Fever'-n basso pysyy hyvin hanskassa ja voimaa on edelleen riittävästi vaikka jotenkin odottaa koko ajan enemmän. Toki nyt käytössä oli 4 ohmin kytkennän myötä "puolet tehoista", oikeastaan vahvistin vain toistaa sen mitä pitääkin lisäämättä mitään tai mitään liioittelematta. 'Grandma's Hands' lattiapoljenta jäi hieman löysäksi ja jäi soimaan.

Madonnen levyllä löytyy useita subintappobiisejä. Jokaisen biisin kanssa bassomurinat pysyvät kuitenkin hanskassa ja niistä löytyy kaivattua auktoriteettia. Napakammat bassot toistuvat hyvällä tavalla pehmeästi. Voimaakin löytyy nyt, kun musiikki sitä vaatii. Esimerkiksi 'Rain' -biisillä penkki tarisee reippaasti ja jopa CD hypähtää kerran, mitä ei ole koskaan aiemmin tapahtunut. Dream Theaterin bassot ovat niin ikään hyvin kasassa. Voimaa ja uskottavuutta löytyy riittävästi, volaa tulee käännettyä ihan huomaamatta kovemmalle.

Monopäätteen potku on hyvin kontrollissa. Loppupeleissä päätte on tavallaan aika huomaamaton, eikä oikeastaan hyvällä tavalla "kuulosta mitään", eli se toistaa sen mitä pitääkin, mitään liioittelematta tai peittelemättä.

Arvosana: 9

Kuuntelussa käytetyt levyt:

Disque de démonstration Focal audiomobile - No.1
Dream Theater - Gratest hit
Madonna - Something to remember
Sunrise Avenue - Out of style
Vesa-Matti Loiri - Inari

gallisella kaukosäätimellä. Omaa sulaketta ei ole, vaan valmistaja neuvoe käyttämään erillistä 100 A:n sulaketta. CC-44:ssa sekä ali- että ylipäästö voi säätää välillä 50-500 Hz, mutta jyrkkyydestä ei löydy minkäänlaista mainintaa netistä tai manuaaleista. Tässäkin päätteessä bass boost vaikuttaa 0- +6dB keskitaajuudella 60 Hz. Sulaketta ei löydy tästäkään, vaan valmistaja suosittelee käyttämään erillistä 60 A:n sulaketta.

Suuritusarvot molemmissa koneissa ovat hyvällä tasolla. Tehoa on kummassakin valmistajan ilmoitusten perusteella riittävästi, eli CC-1000:sta 4 ohmin kuormaan 440 W RMS ja yhteen ohmiin jo täysi kilowatti. CC-44:n puolestaan ilmoitetaan antavan neljän ohmiin 85 W RMS/kanava ja sillattun kanavapariin 200 W. CC-44:n signaali/kohina-suhde on 110 dB, THD 0,02% ja vaimennuskerroin yli 300, kaikki oikein hyviä arvoja. CC-1000:n sig-

naali/kohina-suhde on 92 dB ja vaimennuskerroin yli 150, nämäkin varsin hyviä arvoja kun kyseessä on D-luokan vahvistin.

Asennus ja ääni

Kuuntelutestiä varten kumpikin päätte asennettiin lehden sivuilla aiemminkin esiintyneeseen farkku Avensikseen. Avensiksessa on perustason vaimennukset, kaiuttimina Focal PS165FX erillis-sarjassa edessä ja Diamond Audio Hex124S subbari suljetussa kotolossa takaluokassa. Vertailuvahvistimena on auton settiin kuuluva Alpine MRX-F65 (4 x 100 W RMS). Signaalilähteeksi asennettiin tätä testiä varten Becker Monza CD, josta ääni saatiin päätteille linjatasoisena. Kaikki mahdolliset säädöt olivat nollassa ja tasot sekä jakotaajuudet säädettiin korvakuuloilta kohdalleen ennen kuuntelua. Ensin kuunteluun otettiin CC-44, jolla ajettiin koko settiä, toisessa vaiheessa CC-1000 kytkettiin subbarille 4 ohmin mono-kuormaan ja CC-44:n kahdella kanavalla ruokittiin pääkaiuttimia.

Hyvien merkintöjen ansiosta asennuksessa ei kytkentöjen suhteen ollut mitään ongelmia, mutta ne liittimet... Jo aiemmin tuli todettua liittimien silmin nähdyn pieni koko ja asennuksen yhteydessä tämä vahvistui. Itse en saanut CC-44:n virtaliittimiin mahtumaan luvattua 16 mm2 johtoa, vaikka kokeilin kahdenkin eri valmistajan pihua (joista toinen DLS) ja johdot olivat ihan uudet ja koskemattomat. Yksikin poikittain mennyt johdinkarva johti siihen, että johto ei mahtunut terminaaliin. Muutaman yrityksen jälkeen päädyin käyttämään 8 mm2 johtoa vetämällä sillä n. 20 cm pätkät sulakerasialle (josta sitten maahan ja akulle 50 mm2). CC-1000:n kanssa oli sama juttu 33 mm2 johdon kanssa, joten päädyin kytkemään sen 21 mm2 johdoilla samaan sulakerasiaan.

Varsinainen kuuntelu osoittautui näiden päätteiden kanssa parhaaksi osa-alueeksi, kuten tietysti toivottavaa onkin. Kumpikin päätte suoriutui tehtävästään loistavasti. Oikeastaan on vaikea kuvaila miltä nuo päätteet kuulostavat, ne kun eivät oikein lisänneet ääneen minkäänlaista omaa soundiaan. Tämähän se on vahvistimen tehtävä, ne eivät saakaan kuulostaa "miltään". Merkittävien huomio on soundin rauhallisuus ja miellyttävyys, mutta silti yksityiskohtia löytyi eikä mitään peitelty. Tehoa on molemmissa riittävästi ja potkua löytyi, voimaakin oli aina kun tarvittiin, mutta ei liioitellusti. Äänen puolesta nämä ovat paljon parempia kuin pelkkä näppituntuma antoi odottaa, oikeastaan myös paljon parempia kuin hintalappu antoi odottaa ja haastavat kyllä tasapaisesti jonkin verran kalliimmatkin päätteet.

Yhteenveto

DLS on onnistunut Compact Competition -sarjan isompien päätteiden kanssa mainiosti. Rakenne on vakuuttava, vaikka muutamat pienet yksityiskohdat eivät ihan päätteiden todellisen luokan tasolla olekaan. Soundiltaan kumpikin on huippuluokkaa. Kumpikaan ei varsinaisesti kuulosta miltään, mikä on tietysti päätteiden tärkein ominaisuus. Tehoa ja potkua löytyy kummastakin. 4-kanavaisen yleis-soundi on rauhallinen. Mikään ei käy ärsyttävästi korvaan, mutta mitään ei toisaalta peitelläkään.

Hintaluokassaan molemmat ovat - varsinkin soundin osalta - todella kovia. Ehdottomasti parhaimpia uusia vahvistinmalleja aikoihin. Jotenkin 4-kanavainen oli kuitenkin vielä suhteessa aavistuksen vakuuttavampi kuin mono, joka sekini oli erittäin hyvä. Nyt taiti löytyä pääkaiuttimien vahvistin oman auton tulevaan settiin.